

Vlag!

Nr 7, december 2010

Voortzetting van Vexilla Nostra (1966) Vlaggenlijn (1998)

Tour de France 2010 vlagvertoon

Verder nog in te vullen.

Pleidooi voor 'Huisvlaggen' op de Parade

(Ik doe voor dit stukje even of ik een ondernemer ben... een ondernemer die een vlag bij zijn bedrijven op de Vlaggenparade heeft natuurlijk.)

Wij houden kantoor in een tamelijk anoniem gebouw op een bedrijvenpark. En daarom wilde ik een ongegeneerd decoratieve vlag. Eentje die de aandacht van bezoekers trekt.

een kleurig feest. Alleen als je weet hoe onze vlag eruit ziet kun je hem herkennen. Dus is onze vlag domweg decoratief. Eigenlijk is hij er alleen voor ons kantoorgebouw.

Waar het ons op de Vlaggenparade om gaat is dat wij aanwezig zijn op een plek waar alle Rotterdammers zich in herkennen. Dus waar al onze klanten zich in herkennen.

We hebben de vlag om twee redenen meteen op onze site gezet. Ten eerste omdat het ons bedrijf herkenbaarder maakt in het bedrijvenpark en in de tweede plaats om op een aardige wijze onze betrokkenheid bij de Vlaggenparade te kunnen onderstrepen. Dat onze vlag op de Boompjes niet opge-

merkt zal worden is niet van belang. Het feit dat wij daar mee te maken hebben – en dat onze klanten dat weten – wel. Als zij daar langs rijden denken ze aan ons.

Ons kantoor is sinds wij die vlag hebben herkenbaarder dan daarvoor. Klanten vin-

den het leuk, ook klanten die de vlag alleen op de site hebben bekeken.

Voor ons geen vlag met telefoonnummers, www-adressen, want die zijn onleesbaar op vlaggen. Het enige doel van onze vlag is aandacht trekken bij het kantoor en op de site. Dus een vlag met stevige kleuren en mooie vormen.

Theun Okkerse

A plea for more decorative company flags on the Rotterdam Flagparade.

What can be the company's motives to sponsor the Flagparade. In this article a plea is made for a more decorative and more beautiful flag for the sponsoring company. First we assume that the recognisability on the Flagparade is of less importance than the reputation of the company as a sponsor for the Parade. For every customer can see the flag flying and identify it.

En wij zijn ook sponsor van de Vlaggenparade.

Dat wij daar sponsor van zijn heeft niets met onze zichtbaarheid te plaatse op de Boompjes te maken. Laten we eerlijk zijn: als je met de auto over de Boompjes rijdt zie je die vlaggen als

Huisvlag op het Huis van Roosmalen (architect Rob van Reeth) aan de St. Michelskaai in Antwerpen FOTO THO

Regio-emblemen op de nieuwe kentekenplaten van auto's in Frankrijk

Alsace (Elzas)

De regio Alsace bevat de departementen Bas-Rhin (67) en Haut-Rhin (68). De Regionale Raad bezit een eigen logo.

Voor het kenteken koos men toch liever het regiowapen, bestaande uit een combinatie van de 16e eeuwse wapens van Neder-Elzas – rood met schuinbalk van zilver met een rand van kant – en van Opper-Elzas – rood met schuinbalk van goud en drie gouden kronen zowel boven als onder de schuinbalk. Het zo gecombineerde wapen – rood met schuinbalk van zilver en rand van kant en drie gouden kronen zowel onder als boven de schuinbalk - werd al in de 17e eeuw gebruikt voor de Elzas als lid van het Heilige Roomse Rijk. In 1990 werd het weer aangenomen voor de regio. Dit wapen wordt in rechthoekige vorm ook als vlag voor de regio gebruikt.

Aquitaine

De regio Aquitaine bevat de departementen Dordogne (24), Gironde (33), Landes (40), Lot-et-Garonne (47) en Pyrénées-Atlantiques (64). Het logo bestaat uit een blauw-groene rechthoek met op de scheiding een witte letter A waaruit 5 wat gebogen streken naar rechts gaan. Blauw is de oceaan; groen voor het land met zijn vele bossen; de A staat voor de regionaam en de 5 streken voor de 5 departementen. Boven de rechthoek staat region en er onder aquitaine. Zonder de teksten vormt het embleem ook de vlag van de regio.

Auvergne

De regio Auvergne bevat de departementen Allier (03), Cantal (15), Haute-Loire (43) en Puy-de-Dôme (63). Het logo bestaat uit een groene gestileerde tekening van een vulkaan met daaronder de tekst auvergne. In Auvergne zijn zo'n 80 dode vulkanen (*puy*s genoemd). Het staat voor kracht en Auvergne's originaliteit in

Sinds april 2009 heeft Frankrijk nieuwe nummerborden voor motorvoertuigen. Deze nummerborden – wit met zwarte letters/cijfers - vertonen links de Europese landenindicatie voor Frankrijk, een blauw veld met de twaalf gele Europese sterren en er onder de witte letter F. Aan de rechterkant staat op een blauw veld een subregio-indicatie: boven het embleem van de regio en daaronder het nummer van het departement. De eigenaar van het motorvoertuig is verplicht een departement te kiezen - doet er niet toe welke -, maar daarboven komt dan wel het embleem van de regio, waartoe het departement behoort.

Door Daan van Leeuwen

Frankrijk. Op een wit veld vormt het logo ook de vlag van de Regionale Raad.

Basse-Normandie

De regio Basse-Normandie bevat de departementen Calvados (14), Manche (50) en Orne (61). Het logo bestaat uit de voorkant van een Vikingschip van groen met witte belijning en een blauw zeil. Daaronder staat de tekst Basse-Normandie. De Noormannen vestigden zich in de 10e eeuw in dit gebied en gaven het zijn naam. De groene *drakar* voor het blauwe zeil heeft ook enigszins de vorm van de regio.

Bourgogne (Bourgondië)

De regio Bourgogne bevat de departementen Côte-d'Or (21), Nièvre (58), Saône-et-Loire (71) en Yonne (89). Het logo bevat een gedeelte van een schild schuin gestreept van geel en rood met een kanton met 3 Franse lelies van geel op blauw. Daarnaast een schrijffletter B van blauw. Het is een gestileerde combinatie van de wapens van Oud-Bourgondië – schuingestreept van goud en blauw met rand van rood - en Nieuw-

Bourgondië - blauw met lelies van goud en rand geblokt van rood en zilver - waarbij voor Oud-Bourgondië de kleuren veranderd zijn. Onder het logo staat de regionaam. De B staat voor Bourgogne, maar ook voor Saint Bernard de Clairvaux, een beroemde Bourgondische geestelijke uit de 12e eeuw (monnik, theoloog, filosoof, raadsheer voor koning en Paus). De vorm van de B komt uit de handtekening van Sint Bernard. Het logo is in 1984 aangenomen en op een wit doek vormt het zonder de tekst de vlag van de Regionale Raad.

Bretagne

De regio Bretagne bevat de departementen Côtes-d'Armor (22), Finistère (29), Ille-et-Vilaine (35) en Morbihan (56). Hoewel de Regionale Raad een eigen logo en vlag heeft, koos men toch voor de alom bekende en populaire *Gwenn-ha-Du* (wit en zwart), de Bretonse vlag. Boven en onder de vlag staat de regionaam in Frans en Bretons. Deze vlag werd in 1923 ontworpen door Morvan Marchal voor de nationalistische beweging Breizh Atao (Bretagne voor altijd). Het hermelijn komt van de 14e eeuwse hertog Jean III van Bretagne. De witte strepen staan voor de Bretonse districten en de zwarte voor de Gallische. Gedurende de 20ste eeuw werd de vlag een algemene volksvlag.

Centre

De regio Centre bevat de departementen Cher (18), Eure-et-Loir (28), Indre (36), Indre-et-Loire (37), Loir-et-Cher (41) en Loiret (45). Het logo bevat de omtrek van Frankrijk waar overheen een sterk gestileerd hart omlijnd door licht- (binnen) en donkerblauw (buitenkant). Ook de tekst "Région Centre" ontbreekt niet. Het in 2003 aangenomen logo, geplaatst op een wit veld en beide teksten onder het logo geplaatst, vormt ook de vlag van de Regionale Raad.

Champagne-Ardenne

De regio Champagne-Ardenne bevat de departementen Ardennes (18), Aube (10), Marne (51) en Haute-Marne (52). Het logo bestaat uit twee in elkaar gestrengelde harten; geel voor de wijngaarden, de graanvelden en het prestigieuze verleden (Champagne); groen voor de bossen en rivieren (Ardennes). De harten symboliseren saamhorigheid. Onder het logo staat de naam van de regio, nog eens onderstreept. Het in 1987 aangenomen logo, geplaatst op een wit veld en zonder de teksten vormt de vlag van de regio.

Corse (Corsica)

De regio Corse bevat de twee districten Haute-Corse (2A) en Corse-du-Sud (2B). Corsica heeft geen Regionale Raad, maar wordt bestuurd door de Regionale Vergadering. Dit Collectivité Territoriale de Corse heeft een eigen logo en dito vlag. Maar ook hier koos men voor de populaire Corsicaanse vlag, wit met een

zwart morenhoofd. Waarschijnlijk komt het morenhoofd uit het oude wapen van Aragon, waartoe Corsica heeft behoord. Reeds in 1573 publiceerde Mainaldo Galerati een atlas waarin een morenhoofd het embleem voor Corsica was.

Franche Comté

De regio Franche Comté bevat de departementen Doubs (25), Jura (39), Haute-Saône (70) en Territoire de Belfort (90). Het logo bestaat uit een rode kaart van Frankrijk met op locatie een witte schijf met in het blauw een kaart van de regio. Ook de naam ontbreekt niet. Sommigen zien in dit logo een rode pacman die de regio verslindt. Nu was de Franche-Comté, wat vrije graafschap betekent, tot 1687 een vrij gebied, lid van het Heilige Roomse Rijk.

Haute-Normandie

De regio Haute-Normandie bevat de departementen Eure (2) en Seine-Maritime (76). Het logo bestaat uit een groene verticale baan aan de linkerkant; de rechterkant is gedeeld met boven op rood en halve omgewende gaande leeuwen van geel en onder blauw met golven-

de lijnen van wit en blauw. Het geheel is op artistieke wijze samengesteld en voorzien van de naam van de regio. Groen staat voor de natuur; blauw en wit is de zee. De leeuw komt uit het historische wapen van Normandië – op rood twee gaande leeuw van goud, bewapend van blauw. Het logo op een witte doek geplaatst vormt de vlag van de Regionale Raad.

Île-de-France

De regio Île-de-France bevat de departementen Paris (75), Seine-et-Marne (77), Yvelines (78), Essonne (91), Hauts-de-Seine (92), Seine-Saint-Denis (93), Val-de-Marne (94) en Val-d'Oise (95). Deze regio heeft al verschillende logo's versleten. De laatste verandering vond plaats in 2005 toen de linkervleugel de overhand kreeg in de Regionale Raad. Het logo bestaat uit een rode achtpuntige ster met de naam van de regio er onder. De ster staat voor Europa en de acht stralen staan voor de acht departementen. Een witte doek met de rode ster en er naast de rode letters "ÎledeFrance" vormt de vlag van de Regionale Raad.

Languedoc-Roussillon

De regio Languedoc-Roussillon bevat de departementen Aude (11), Gard (30), Hérault (34), Lozère (48) en Pyrénées-Orientales (66). Het logo bevat 7 rode zonnen met 6 stralen van wit of geel, op een rood veld. Alle zonnen delen een deel van hun stralen met andere zonnen. De 7 zonnen staan voor Septimania, de oude Romeinse naam van de streek, waarschijnlijk genoemd naar de 7 steden aldaar. Een rood doek met het zonne-embleem in het midden, of met het embleem bij de broeking en de tekst in de vlucht vormt de in 2004 aangenomen regionale vlag.

Limousin

De regio Limousin bevat de departementen Corrèze (19), Creuse (23) en Haute-Vienne (87). Het logo bestaat uit een lichtgroen blad op een groene achtergrond. Daar overheen een rode letter L. De naam ontbreekt ook niet. Het blad geeft uitdrukking aan het idee dat Limousin een regio is waar de natuur voorop staat. De bladrand is aan de

rechterkant rond (natuur en traditie) en aan de linkerkant met losse blokjes (nieuwe technologieën). De "L" staat voor Limousin. Het dan groene blad met rode L op een wit veld vormt de vlag van de regio.

Lorraine (Lotharingen)

De regio Lorraine bevat de departementen Meurthe-et-Moselle (54), Meuse (55), Moselle (57) en Vosges (88). Het logo bestaat uit drie 'vliegers' in rood en wit, waaroverheen drie contouren van van "pijlen met vleugels" als vogels getekend zijn. Het geheel op een donkergeel veld met rafelige randen. Het motief en de kleuren komen uit het wapen van de historische provincie Lorraine – goud met rode schuinbalk waarop drie adelaars van zilver. De logo zowel als het wapen zijn gebaseerd op de legende, dat Godfried van Bouillon tijdens het beleg van Jeruzalem met één schot drie vogels doodde met dezelfde pijl. Hieruit maakte men op dat hij koning van Jeruzalem zou worden. De hertogen van Lorraine stammen van hem af. Het ontwerp van CharLélie Couture werd in 1993 door de Regionale Raad aangenomen.

Het ontwerp van CharLélie Couture werd in 1993 door de Regionale Raad aangenomen.

Midi-Pyrénées

De regio Mid-Pyrénées bevat de departementen Ariège (09), Aveyron (12), Haute-Garonne (31), Gers (32), Lot (46), Hautes-Pyrénées (65), Tarn (81) en Tarn-et-Garonne (82). Het logo bestaat uit een rood veld met

het historische kruis van Toulouse, ook wel Occitaans kruis genoemd – een geleldigd geel ruitarmig kruis, met op de punten 12 gele bollen -, met daaronder de regionaam in wit. Het kruis was het wapen van de graven van Toulouse, voor het eerst voorkomend op een zegel van Raimond VI uit 1211. De bollen waren de nagels waarmee het kruis op het schild werd bevestigd.

Nord-Pas-de-Calais

De regio Nord-Pas-de-Calais bevat de departementen Nord (59) en Pas-de-Calais (62). Het blauwe logo bevat een met een dikke donkergele lijn getekend hart, waarin een witte klokkentoren (belfort) staat. Dit logo, aangenomen

in 2007, geplaatst op een blauw veld met daaronder de naam van de regio vormt de regionale vlag. Een hart en een klokkentoren is al sinds 1982 het embleem van de regio. In 1993 kreeg het een andere vorm, waarbij bepaald werd dat het hart voor de vriendelijkheid, hartelijkheid en gastvrijheid van het volk staat. De belfort is een blijvende getuigenis van onafhankelijkheid, geschiedenis en ondernemerschap en is specifiek voor deze regio.

Pays de la Loire

De regio Pays de la Loire bevat de departementen Loire-Atlantique (44), Maine-et-Loire (49), Mayenne (53), Sarthe (72) en Vendée (85). De regio bestaat uit verschillende historische gebieden. Een eigen identiteit ontbreekt. Het logo bestaat uit een blauwe boog en een groene boog op een witte achtergrond. Het is zo'n beetje de oriëntatie van de Golf van Biskaje en de regio. Naast de bogen staat de naam van de regio in 4 zinnen. Het in 2006 aangenomen logo op een wit doek vormt de vlag van de Regionale Raad.

Picardie (Picardië)

De regio Picardie bevat de departementen Aisne (02), Oise (60) en Somme (80). Het logo is blauw met twee korte golvende balken en een gestileerde letter P. Het symboliseert de 3 departementen van de regio, die ongeveer zo gelegen zijn. De P staat voor Picardie. Dezelfde combinatie in het groen en gevat in een scheve blauw omliggende rechthoek op een wit veld vormt de vlag van de Regionale Raad. Hierin staan blauw en groen voor het water en de natuur.

Poitou-Charentes

De regio Poitou-Charentes bevat de departementen Charente (16), Charente-Maritime (17), Deux-Sèvres (79) en Vienne (86). Het logo bevat de kaart van de regio in oranje op locatie gezet op een kaart van West-Frankrijk in groen. De gele, haast verticale boog staat voor de kracht van de "Arc Atlantique", de vereniging van West-Europese gebieden aan de Atlantische kust.

De dwarslijnen staan voor het gebied als belangrijk knooppunt van communicatiekanalen. Blauw is de oceaan, groen het land, en samen de natuur van de *Marais poitevins* (moeras van Poitou).

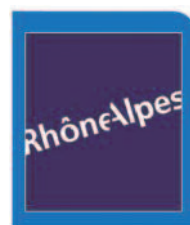
Provence-Alpes-Côte-d'Azur

De regio Provence-Alpes-Côte-d'Azur bevat de departementen Alpes-de-Haute-Provence (04), Hautes-Alpes (05), Alpes-Maritimes (06), Bouches-du-Rhône (13), Var (83) en Vaucluse (84). Het logo bestaat uit het wapen van de regio aangenomen in 1999. Daarboven staat de naam van de regio in afkorting. Het schild combineert de traditionele gouden en rode palen van de Provence (van de Catalaanse gravendynastie), de dolfin van de Dauphiné en de adelaar van de Comté de Nice. In rechthoekige vorm, waarbij de strepen 2/3 deel van de rechthoek vormen, is het de vlag van de regio.

Rhône-Alpes

De regio Rhône-Alpes bevat de departementen Ain (01), Ardèche (07), Drôme (26), Isère (38), Loire (42), Rhône (69), Savoie (73) en Haute-Savoie (74). Het logo heeft de kleur van pruimen met in witte letters de naam "RhôneAlpes". De open letters R, e, A en s staan voor de openheid en het aan elkaar geschrevene voor de eenheid van de twee gebieden. De vlag van de Regionale Raad, die in 2005 werd aangenomen, bevat op een wit veld deze tekst in de kleur van pruimen met boven de laatste drie letters ("pes") in kleine groene letters het woord "Région". De constructie van het logo op de vlag is puur typografisch van natuur en gericht op leesbaarheid. De pruimenkleur en groen vormen een elegante harmonie; aldus de Regionale Raad.<

<http://flagspot.net/flags/fr-reg.html>
<http://www.carttech.fr/news/logo-region-nouvelles-plaques-immatriculation-3938851.htm>
<http://unblasonpourmaregion.over-blog.com/articles-blog.html>

Schoepen in het water: de vlag van de gemeente Berkelland

In januari 2005 vond in de Achterhoek een grootscheepse gemeentelijke herindeling plaats. Zo ontstond de nieuwe gemeente Berkelland, genoemd naar het riviertje dat door het grondgebied stroomt, uit de oude gemeenten Borculo, Eibergen, Neede en Ruurlo, allen officieel vlagvoerend. Aan Borculo was in 1817 Geesteren toegevoegd en aan Eibergen Beltrum. Tot nu toe is Berkelland de enig nieuwe gemeente in de Achterhoek die officieel een vlag heeft aangenomen. De ander nieuwe gemeenten hebben geen vlag of gebruiken een logovlag zonder officiële status. De nieuwe vlag van Berkelland is een curiosum: het is eigenlijk ook een logovlag, maar heeft toch net voldoende kwaliteit om er banistiek mee door te kunnen.

Door Marcel van Westerhoven

De vlag

Op 29 november 2005 stelde de gemeenteraad van Berkelland bij raadsbesluit de gemeentevlag vast met als beschrijving:

“Blauw met vier bruine schoepen, geplaatst in een boog van links onder naar rechts boven, de onderste komende uit de onderzijde en de bovenste uit de bovenzijde, geleidelijk meer rechtop geplaatst en groter van oppervlak”.

Deze beschrijving geeft een redelijke maar niet volledige weergave van het uiterlijk van de vlag. Om deze vlag precies te omschrijven, zouden nog veel meer woorden nodig zijn. Beter is het om te verwijzen naar de afbeelding.

De vlag heeft geen enkele band met het nieuwe gemeentewapen en ook niet met de oude vlaggen en wapens. Het ontwerp is van bureau Stijlgenoten, die ook het gemeentelogo heeft ontworpen. De vlag is dan ook op dit logo gebaseerd. De bruine schoepen in het logo en de vlag verzinnebeelden de watermolens die karakteristiek zijn voor deze contreien. Daarnaast moeten de schoepen dynamiek, nostalgie en stuwkracht uitstralen. Het blauw van de vlag slaat op het riviertje de Berkel. Het geheel moet staan voor “moderne zakelijkheid met een Achterhoekse accent”.

Het wapen

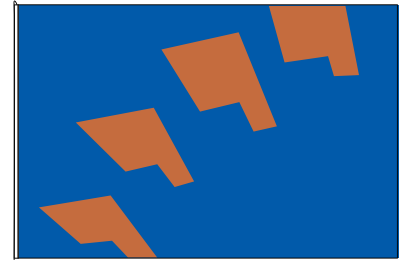
Het gemeentewapen van Berkelland is bij Koninklijk Besluit van 3 februari 2005, no. 05.000119, verleend. De beschrijving daarin luidt:

“In goud een golvende dwarsbalk van azuur,

vergezeld boven van drie bollen van keel, geplaatst twee en één, en beneden van een springende hazewind van zilver, geoogd en gehalsband van zilver. Het schild gedekt met een gouden kroon van drie bladeren en twee parels en gehouden door twee leeuwen van goud, getongd en genageld van keel”.

Het ontwerp is van de Hoge Raad van Adel. Borculo, Eibergen en Neede vormden voor 1795 samen de Heerlijkheid Borculo. De Heren van Borculo voerden als wapen op een gouden schild drie rode bollen. Deze kwamen zo voor in het wapen van Neede en in goud op blauw (de rijkskleuren) in het gemeentewapen van Borculo. Ook de sprekende drie eieren in het wapen van Eibergen hadden wellicht deze bollen als basis. Dit embleem neemt dan ook een voorname plaats in het nieuwe wapen in. De golvende dwarsbalk slaat op de Berkel en de gemeentenaam. De hazewind tenslotte komt uit het gemeentewapen van Ruurlo. Het was het wapen van de havezate Ruurlo en het geslacht Van Roderlo.

Kroon en schildhouders zijn afkomstig uit het wapen van Neede. (1)

gemeente Berkelland

ILLUSTRATIE HRVA / PIET BULTSMA

De oude vlaggen

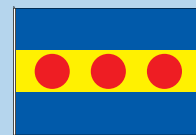
Borculo's vlag had een blauwe broeking en een gele vlucht met over de scheidslijn van het een-in-het-ander twee schuingekruiste bootshaken omgeven door drie ballen. De symbolen kwamen één-op-één overeen met die in het gemeentewapen. (2)

De vlag van **Eibergen** was blauw met een gele getrapte broekingdriehoek met daaraan aansluitend over het midden van de vlucht drie smalle gele banen. De getrapte verdeling verwees naar de kanteling van een vesting en duidde op het stedelijk karakter van Eibergen in de 17e en 18e eeuw. De drie smalle gele banen stonden voor de dorpen Beltrum, Eibergen en Rekken. De twee

- (1) Jaarverslag Hoge Raad van Adel 2005
 (2) *Vexilla Nostra* jaargang 19 nr.133, juli/augustus 1984, p. 74
 (3) *Vexilla Nostra* jaargang 21 nr. 142, januari/februari 1986, p. 15

smalle blauwe banen die zij insluiten verbeeldden de riviertjes Berkel en Slinge. (3)

Neede voerde een vlag in drie banen blauw, geel en blauw met op de gele baan drie rode bollen achter

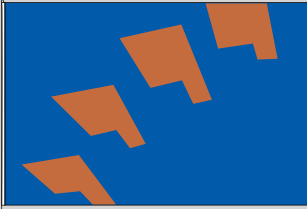
elkaar. De gele baan op blauw komt van het wapen van het Bisdom Münster in veranderde kleuren, de rode bollen verwijzen naar de Heerlijkheid Borculo. (4)

Een rood Scandinavisch kruis op geel met over het hart van het kruis een zwarte springende hazewind met gele halsband was de vlag van

Ruurlo. De hazewind kwam uit het gemeentewapen, het rode kruis is ontleend aan het wapen van de familie Van Heeckeren op Huis Ruurlo. (5) <

- (4) *Vexilla Nostra* jaargang 28 nr. 187, juli/augustus 1993, p. 90
 (5) *Vexilla Nostra* jaargang 13 nr. 95, mei/juni 1978, p. 29

HIJSEN of STRIJKEN ?

Onafhankelijk van elkaar geven in deze nieuwe rubriek in elk nummer van Vlag! drie deskundigen hun mening over een vlag die hen door de redactie is voorgelegd. Dit moet leiden tot discussie over de criteria waaraan een 'goede' vlag zou moeten voldoen.

Deze aflevering de vlag van gemeente **Berkelland**

Een vaan van de dag

Egbert Wolleswinkel secretaris van de Hoge Raad van Adel (op persoonlijke titel)

De vlag van de nieuwe gemeente Berkelland wapperde al een jaar voordat deze door de gemeenteraad als officiële gemeentevlag werd vastgesteld. Anders dan de procedure om tot een nieuw gemeentewapen te komen, is voor het ontwerpen van een nieuwe vlag min of meer de omgekeerde weg gekozen. De Stuurgroep herindeling, die de fusie van de gemeenten Borculo, Ruurlo, Eibergen en Neede (per 1 januari 2005) voorbereidde, gaf deze opdracht al betrekkelijk snel na haar aantreden aan een particuliere bureau om deze overeenkomstig het nieuwe logo te ontwerpen. Eerst daarna werd aan de Hoge Raad van Adel verzocht een gemeentewapen samen te stellen, maar kennelijk kon niet op de vaststelling daarvan – overigens al bij KB van 3 februari 2005 – worden gewacht om als te doen gebruikelijk hetzelfde college advies over een vlag te vragen.

Toen de gemeente Berkelland door middel van een kleurenfolder haar nieuwe huisstijl presenteerde, maakte de logovlag daar deel van uit. Een betere promotie had niet kunnen worden bedacht, want het logo met het gestileerde waterrad, geïnspireerd op één van de meest kenmerkende monumenten in de gemeente, sprak iedereen aan en werd een succes. Vanwege de populariteit van de hiervan afgeleide vlag was een officiële op het wapen gebaseerde vlag het laatste waar de gemeente nog aan dacht. Een aantal gemeenten voert naast hun logovlag een officiële gemeentevlag, maar dit bleek bij Berkelland een gepasseerd station te zijn. Schoorvoetend werd nog wel aan de Hoge Raad van Adel gevraagd de logovlag, ten behoeve van de vaststelling door de gemeenteraad op 22 november 2005, te beschrijven. Hieraan is informeel op summier wijze voldaan, omdat de Raad geen vlag kan blazoeneren, die in strijd is met zijn richtlijnen.

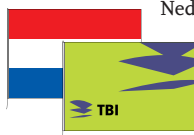
Voor het ontwerpen van vlaggen gelden in het algemeen de strenge heraldische regels die door de eeuwen heen hun praktische nut hebben bewezen. Eén van de basisregels is het verbod van 'kleur op kleur' aangezien vanuit de verte alleen afwisseling van metaal (goud en zilver, in casu geel en wit) en kleur onderscheidend genoeg is. De kleuren blauw en bruin zijn ten opzichte van elkaar onvoldoende herkenbaar en hadden overeenkomstig deze regels blauw en geel moeten zijn. Voorts dienen symbolen op een vlag heraldisch herkenbaar te zijn. Is het gekozen logo nog herkenbaar door ronding, hoeveelheid en wending van de schoepen van het waterrad, bij de vlag is (terecht) voor versimpeling gekozen, maar daarmee zijn de attributen helaas onherkenbaar geworden. Iemand, die niet van de geschiedenis (en het logo) van de gemeente op de hoogte is, zal zich afvragen welk bijmotief hier zichtbaar is en wat de betekenis van deze plaatsing kan zijn. En al kan de plaatsing van de symbolen worden verklaard, deze is vlaggenkundig gezien onlogisch omdat het zwaartepunt aan de stokzijde moet worden gezocht en niet aan de vluchtzijde.

Logovlaggen zijn doorgaans een vaan van de dag en dan mogen we bij Berkelland nog blij zijn dat er geen letters zichtbaar zijn om de identiteit van de gemeente te onderstrepen. Meestal gaat ze zo'n jaar of tien mee, waarna een volgend ontwerp bureau in de arm wordt genomen. Wie ben ik om vanuit het Haagse voor het strijken van deze populaire vlag te pleiten, maar een stille hoop blijft wel dat een volgende gemeenteraad de logovlag zal willen inruilen voor een heraldisch correcte vlag.

Mooie bedrijfsvlag

Theun Okkerse
ontwerper en vlaggenkundige

Als de Nederlandse vlag naast een bedrijfsvlag wappert is het verschil duidelijk te zien.

Nederland is gewoon rood-wit-blauw, gewoon omdat dat al eeuwen zo is, en de bedrijfsvlag, bijvoorbeeld de TBI-vlag,* vertelt een vrij concreet verhaal van eigenwijsheid en dynamisch ondernemerschap. Geen mens zal zich afvragen van welk land deze vlag is.

Wat is het verschil?

Overheidsvlaggen, of het gaat om naties, provincies of gemeenten kenmerken zich door soberheid, helderheid in kleur en vorm en één dimensionaliteit.

Bedrijfsvlaggen hoeven zich niet aan deze ongeschreven wetten te houden. Alle kleurcombinaties en vormen die ruimtelijkheid suggereren (ook buiten het veld). Teksten zijn ook toegestaan.

Functioneel onderscheid

Overheidsvlaggen zijn vaak – maar lang niet altijd – gebaseerd op wapens. Hoewel de vorm- en kleurentaal niet zo strikt als in de heraldiek hoeft te worden gehanteerd zijn er wel beperkingen. Kleur wordt vaak door metaal, dus wit of geel, gescheiden. Figuren worden nooit ruimtelijk weergegeven maar zo gestileerd dat ze plat zijn. Het is de wind die het sculpturale in de vlag mag brengen, niet het ontwerp.

Bedrijfsvlaggen zijn op hun beurt vaak afgeleid van een huisstijl. Het is gebruikelijk dat het logo overal op terug te vinden is: postpapier, theekopjes tot... de vlag. Hierbij maakt het niet uit of de vorm voor een vlag geschikt is. Of de kleur combinatie 'juist' is ook niet.

In beide gevallen kunnen het – ieder op eigen terrein – functionele vlaggen opleveren.

De TBI vlag voldoet als bedrijfsvlag prima. Geen mens zal twijfelen of het hier een bedrijfsvlag betreft. Hij is charmant en verleidt, suggereert ruimte en is eigenwijs.

De Nederlandse vlag voldoet evenzo; het is een overheidsvlag, helder, betrouwbaar en bovenal decoratief.

Niet voordoen als een ander

Berkelland heeft net als TBI een mooie bedrijfsvlag, maar is een gemeente en geen bedrijf. Nu de gemeente vijf jaar bestaat kan worden gedacht aan een echte overheidsvlag.** Tot deze gemeentevlag er is mogen ze de huidige bedrijfsvlag blijven hijzen. (!)

Hangt-ie goed?

Jos Poels
journalist en vlaggenkundige

Als je niet weet wat het voor moet stellen, dan is de vlag van Berkelland een groot raadsel.

Dan kun je haar ook niet hysen, want wat is boven en wat is onder? De vlaggenmaker zal echter dat probleem wel hebben opgelost door de broeking aan de juiste kant te naaien. Als je dan weet wat de vlag voor moet stellen, dan moet je toch je fantasie gebruiken om het allemaal te zien. De op vleeshakbijlen lijkende bruine dingen op de vlag moeten schoepen van een waterrad voorstellen. Elk van die schoepen symboliseert een van de vier gemeenten waaruit Berkelland in 2005 ontstond bij de gemeentelijke herindeling van de Achterhoek. Als extraatje heeft het grafisch ontwerp bureau dat de vlag voor Berkelland heeft ontworpen, als onderdeel van een groot logo-ontwerppakket, de schoepen ook nog de kernwaarden 'dynamiek', 'nostalgie' en 'stuwkracht' meeggeven. Ja, ja... De gemeente is genoemd naar het riviertje de Berkel. Vandaar natuurlijk de blauwe kleur.

Nu ik weet dat de vier vleeshakbijlen schoepen moeten voorstellen, vraag ik me af waar het grote waterrad zelf is gebleven. Maar ook daarvoor – kom ik achter – moet je je fantasie gebruiken. Door de manier waarop de vier schoepen op de vlag zijn geplaatst, ontstaat er namelijk een denkbeeldig deel van een ronde lijn, waarop de de schoepen zijn aangebracht. Maar dan weer: waar zijn de ontbrekende schoepen? Zijn dat de andere opgeheven gemeenten in de Achterhoek?

Al die wetenschap over symboliek en kleuren moet er wel allemaal met de haren worden bijgesleept. En dan weet ik nog niet waarom de schoepen bruin zijn, een kleur die nooit in vlaggen wordt gebruikt.

Het enige wat ik op de vlag eigenlijk mis, is de naam Berkelland. Dan was het een echte logovlag geweest. Zonder die naam heeft de gemeentevlag van Berkelland meer weg van een heel modern tafeldoek. Een tafeldoek is geen vlag. Daarom is de gemeentevlag van Berkelland geen vlag. Omdat ik in de buurt woon, heb ik haar eens zien hangen. Zij wapperde niet eens, omdat er geen wind stond. Daardoor hing er een blauw doek met wat vaag bruin-oranje blooppen langs de vlaggenmast. Ik kon er verder niks van maken. Doordat zij erbij hing, was ook niet te controleren of zij goed was gesen. Want als de Berkellandse vlag verkeerd hangt, dan lijken de vier bruine dingen op de vlag op vier stoeptegels die samen een trapje in de tuin verbeelden. Maar ook daar moet je je fantasie voor laten werken.

*) Met dank aan TBI voor het beschikbaar stellen van een afbeelding van hun vlag.

**) Waterschap Hollandse Delta heeft zowel een z.g. 'bestuursvlag' – een echte overheidsvlag – en een logovlag. De logovlag werd als onderdeel van de huisstijl van de Hollandse Delta ontworpen, de 'bestuursvlag' is pas van daarna.

Nieuw-Caledonië

Tijdens zijn bezoek aan Nieuw-Caledonië in juli 2010 heeft de Franse premier François Fillon de dubbele legitimiteit van de Franse vlag en van de vlag van de Kanaken, de oorspronkelijke bewoners, officieel bevestigd. Dit is een grote stap in het dekolonisatieproces van deze overzeese Franse gemeenschap, aldus de berichtgeving.

Door Wim Schuurman

De vlag van de naar onafhankelijkheid strevende Kanaken, de FLNKS, kent drie evenhoge banen van blauw, rood en groen met een gele zonnescijf, waarop van zwart een speerormig geveld teken. Afbeelding 1. De blauwe baan vertegenwoordigt de clans van de zee, de groene baan de clans van de bergen, terwijl de rode verwijst naar gevechten, het bloed van de voorouders en naar de allianties die de bewoners verenigen. De gele zonnescijf staat voor het leven en voor gelijkwaardigheid. Het zwarte geveld teken wijst op de Grote Zaak, de voorouders en het teken is symbool van de Kanakse soevereiniteit over hun grondgebied. Een saillant gegeven is dat de FLNKS een niet zo stabiele, onderling sterk verdeelde, overkoepelende beweging is. Een kinderkoor zong het Franse volkslied voorafgaand aan het plechtig hijsen van deze Kanakenvlag en van het nationale Franse embleem. Een derde vlag, van blauw, wit en rood

belegd met een rood Lotharings kruis op het midden, werd eveneens gehesen doch onder de Franse driekleur. De keus van een Nieuw-Caledonische vlag is een ultragevoelige kwestie, die de afgevaardigden van deze gemeenschap

Afb 1, FLNKS

Afb 2, Olympisch en Sportcomité

op 18.000 km van hoofdstad Parijs in de Grote Oceaan verdeeld houdt. Verschillende inwoners wensen een eigen embleem. De komst van de premier is evenwel de gelegenheid geworden om onderlinge ruzies te staken en nu wapperen de twee Franse vlaggen en die van de Kanaken zij aan zij op of aan alle openbare gebouwen. "Er is een nieuw elan van verzoening in Nieuw-Caledonië om de erkenning van onze twee legitimiteiten", zo reageerde Pierre Frogier, UMP-gedeputeerde, op het com-

promis. "Voor de strevers naar onafhankelijkheid is het gezamenlijk hijsen van de Kanakenvlag en de Franse een uitkomst, een vorm van gedeelde aanvaarding", aldus Charles Pidjot, voorzitter van de UC, de Caledonische Unie.

Het gebied is al sinds de jaren 80 van de 20ste eeuw strijdtooneel van geweld tussen de partizanen en zij die onafhankelijkheid afwijzen. Volgens de akkoorden van Nouméa van 5 mei 1998 is de archipel opgenomen in een langzaam proces van emancipatie in etappes, dat uiteindelijk moet leiden naar een referendum over zelfbestuur tussen 2014 en 2018.

Met de nodige moeite is inmiddels een lokaal volkslied verkoren, evenals een devies en illustraties voor toekomstige bankbiljetten; zaken die de identiteit van de Kanaken betreffen en die geregeld zijn in artikel 1 punt 1.5 van de Nouméa-akkoorden. Blijft evenwel straks de kwestie van een keuze maken met betrekking tot de toekomst van de Caledoniërs: totale onafhankelijkheid of een associatieakkoord met de Franse republiek. Artikel 5 van de Organische Wet van 19 maart 1999 bepaalt dat Nieuw-Caledonië vrijelijk de identiteitstekens bepaalt om zijn persoonlijkheid weer te geven naast het nationaal embleem en de symbolen van de Republiek. Het gebied kan besluiten om zijn naam te veranderen. Op basis hiervan heeft de Kanakenvlag zijn hogere status verkregen. Voor het bijeengekomen congres

van Nieuw-Caledonië heeft François Fillon zijn voorkeur uitgesproken voor handhaving van de betrekkingen, die Nieuw-Caledonië al sinds 1853 met Frankrijk verbinden. Hij bevestigde de instelling van een comité van onafhankelijke deskundigen om de Caledoniërs te helpen een origineel institutioneel systeem te ontwerpen.

In kringen van de strevers naar onafhankelijkheid wordt het idee om niet geheel met Frankrijk te breken eveneens gedeeld. "Zoals wijlen Jean Marie Tjibaou al zei, moeten wij vooral met Frankrijk onderhandelen over onze interafhankelijkheden", stelde Dewe Gorode, leider in de anti-koloniale strijd. J.M. Tjibaou richtte in 1984 het Kanaks Socialistisch Nationaal Bevrijdingsfront op, de FNLKS en werd in 1989 vermoord door een extremistische Kanak.

Met het verhogen van de status van de Kanakenvlag hebben de Caledoniërs nu een eigen officiële vlag. Zij hoeven het niet langer enkel te doen met een dundoek van evenhoge rood-grijs-rode banen met op het midden een zwarte cagou vogel met kuif en gespreide vleugels staande op een terras van 5 zwarte rotsen*.

De archipelbewoners voerden deze vlag de laatste jaren meestal met zich mee bij sportontmoetingen buiten Nieuw-Caledonië. Dit blijkt de vlag van het Olympisch en Sportcomité van de archipel te zijn. Afbeelding 2. De cagou is een beschermde, endemische vogel van het eilandrijk. De kleur rood van de vlag staat voor de grond van Nieuw-Caledonië. Het grijs staat voor nikkel, de belangrijkste rijkdom van de archipel. De cagou is al sinds 1903 het embleem voor de eilanden. De zwarte kleur wijst op de huidskleur van de autochtone Melanesiërs.

Bronnen:

-AFP, R. Hermano en C. Wery, 17 juli 2010 via <http://emblemes.free.fr/site/>
-<http://flagspot.net/flags/nc.html>
-Franciae Vexilla nr 45/91, maart 2007, pagina 8 en 9

* Zie een eerste melding in Vlaggen tijdschrift Vexilla Nostra 25, 4|2006, pagina 83

Ontwikkelingen in Franse overzeese gebieden

Frans Guyana

Met unanieme stemmen heeft de Algemene Raad van het gebied op 22 januari 2010 de vlag voor Frans Guyana aangenomen om zo kijkend naar de andere departementen en regio's van Frankrijk de eigen identiteit te tonen.

Door Wim Schuurman

Het model is gelijk aan dat van de UTG, de unie van Guyaanse arbeiders, die het dundoek al in september 1967 als UTG-vlag vaststelde. De vlag voor Guyana is gedeeld volgens de diagonaal van de broektop naar de vluchthoek; aan de hijszijde van geel en in de vlucht van groen. Op de

deellijn in het midden van het dundoek staat een rode vijfpuntige ster. De gele driehoek verzinnebeeldt de talloze rijkdommen van ondergronds Guyana, de groene driehoek vertegenwoordigt de wouden, terwijl de rode ster de oriëntatie van het land op het socialisme symboliseert. Volgens het reflectiecomité betekent de ster 'het bloed in het centrum'. Volgens de voorzitter van de Algemene Raad zal de

vlag naast de nationale en de Europese wapperen.

Status

Diezelfde maand werd bij referendum op 10 januari de verhoging van de status van Guyana en van Martinique tot overzeese gemeenschap afgewezen. Wel werd op 25 januari het samensmelten van de Algemene Raad en de Regionale Raad in beide gebiedsdelen bij referendum goedgekeurd. De status van DOM, overzees departement, blijft gehandhaafd.

Vervolg bronnen: www.cg973.fr/Le-Conseil-general-adoptele <http://www.cg973.fr/Le-Conseil-general-adoptele> <http://flagspot.net/flags/gf.html> <http://flagspot.net/flags/gf.html>

Een tamelijk onbekend rood-wit-blauw

Als een nieuwe staat een vlag aanneemt van een model dat een ander land reeds gebruikt, dan wordt er doorgaans geprotesteerd door de laatste. Zou dat vroeger ook zo zijn geweest? Zou de Nederlandse regering in 1878 geprotesteerd hebben tegen het gebruik van de trits rood, wit en blauw door een nieuwe politieke eenheid? Of wist zij hier niet van?

Door Wim Schuurman

Met *Rumeli*, Roemelië, bedoelden de Osmaanse Turken de Europese helft van hun immense rijk en dan met name de provincies Thracië en Macedonië.

Afb. 1 *beylerbey*, onderkoning. De naam Roemelië komt van het Grieks Ρωμαιοί, Roemeioi, wat Romeinen betekent. Roemelië zou je kunnen lezen als het Land van de Romeinen. Bij administratieve hervormingen tussen 1870 en 1875 hield Roemelië op te bestaan als Osmaanse politieke eenheid. Oost-Roemelië is een landstreek, die de zuidelijke helft van het huidige Bulgarije bestrijkt. Hij omvat de vruchtbare Maritzavlakte en reikt tot de kam van het Balkangebergte ten noorden ervan en tot de toppen van het Rhodope- en Rilagebergte en tot aan de Golf van Burgas, een randdeel van de Zwarte Zee in het oosten.

De jure ofwel van rechtswege

was Oost-Roemelië een provincie van het Osmaans Turkse Rijk met administratieve autonomie, die volgens artikel 1322 van het Verdrag van Berlijn van 13 juli 1878 opnieuw gevormd werd en onder directe politieke en militaire autoriteit van de Turkse sultan werd geplaatst, echter onder bestuur van een christelijke Gouverneur-generaal werd gesteld. De facto, feitelijk, was het sinds de coup van 18 september 1885 met Bulgarije verenigd. Zo lang het bestuur van Oost-Roemelië en Bulgarije door een en dezelfde persoon geleid werd, kreeg het Osmaans Turkse Rijk de beide aan de zuidgrens gelegen districten Kerdzjalü (850 km²) en Rubdschuz (1150 km²) terug. Hierdoor lag de Turkse grens op 22 km van de hoofdstad Philippopel en kromp het oppervlak van de bufferstaat met 2000 km² en 35.000 mensen. De rechten van de sultan in Oost-Roemelië, evenals de benoeming van de Gouverneur-generaal stonden enkel op papier. Het tribuut dat de bufferstaat aan de Verheven Porte, de regering in Istanboel moest betalen, werd op 240.000 Turkse ponden bepaald, doch is sinds het bestaan van de autonome provincie nooit in zijn geheel betaald.

Door de vorming van deze nieuwe politieke eenheid zou Oost-

Afb. 2 Allegorische vereniging van Noord- en Zuid-Bulgarije.

Afb. 3

Afb. 4

Roemelië bij Turkije blijven –dachten verschillende Europese grote mogendheden- en onttrokken blijven aan de Russische invloedssfeer, hoewel de Russen het gebied als zelfstandige staat hadden geclaimd. De organisatie van de nieuwe, autonome provincie duurde lang, omdat de Russen pas in juli 1879 het gebied verlieten. Eerder al was door een Europese commissie een organisch grondwetgevend statuut voor Oost-Roemelië uitgewerkt en door de Verheven Porte te Istanboel goedgekeurd. De Turken benoemden vorst Vogorides als Aleko Pasja voor vijf jaren tot Gouverneur-generaal. Deze hield op 28 mei 1879 zijn intocht in de hoofdstad Philippopel, benoemde bijna alleen maar Bulgaren tot minister en prefect en regeerde met instemming van Rusland geheel naar wens van de Bulgaarse bevolking. De eerste *Narodny Sobranje*, provincievergadering, werd op 3 november geopend. Deze stelde zich gematigd op en ontlokte zodoende openlijke Groot-Bulgaarse agitatie van de zijde van militia en sportverenigingen. Aleko Pasja zag zich in 1882 genoodzaakt tegen de Russische intriges op te treden en verbrak zijn contacten met de Russische consul-generaal. Hierdoor sprak Rusland in 1884 zijn veto uit tegen Pasja's herbe-

noeming, waarop de Porte de leider van het departement van justitie, Chrestovich als Gavril Pasja voor vijf jaren benoemde. Deze welwillende Bulgaar wilde de Turkse regering loyaal gehoorzamen, werd zodoende bij de Bulgaren impopulair en met de militaire revolutie van 17 september 1885 over de grens gezet. De Bulgaren grepen de macht en er werd een voorlopige regering onder Stranski ingesteld. Deze riep de vereniging van Oost-Roemelië met Bulgarije uit. Op 20 september erkende vorst Alexander I, uit het huis Von Battenberg, de vereniging bij Koninklijk Besluit en noemde zich vorst van Noord- en Zuid-Bulgarije *afbeelding 2*. De Porte protesteerde, trad echter niet met militair geweld op, liet toe dat Alexander zich in Oost-Roemelië liet inhuldigen. Deze wenste echter geen verandering te brengen in de verhouding van Bulgarije en Oost-Roemelië tot de Porte, en bleef over beide de Turkse sultan als suzerain erkennen. En, om de daad bij het woord te voegen, herstelde hij overal de emblemen van de Turkse heerschappij, die de bevolking had weggenomen, en liet de Turkse vlag naast de Bulgaarse hijsen. De Turks-Bulgaarse overeenkomst van 17 april 1886 bepaalde, dat Turkije zijn soevereiniteit

bleef behouden over Oost-Roemelië en dat vorst Alexander I voor vijf jaren tot Gouverneur-generaal benoemd werd. Het organisch statuut zou herzien worden. Nog voor deze herziening riep Alexander op 14 juni in Sofia een Bulgaarse nationale vergadering bijeen en stuurde aan op een volledige unie. De 21ste echter werd hij door Russische agenten van de troon gestoten en naar Rusland ontvoerd. Vanuit hetzelfde Rusland had men met groot wantrouwen zijn liberaler beleid gevolgd.

Afb. 5

Sambulow, de leider van de liberalen in Bulgarije handelde snel, waarop de deelnemers aan de coup het land moesten uitvluchten. Na zijn terugkeer, trad vorst Alexander I af. In de herfst van 1886 namen Oost-Roemelische gedeputeerden deel aan de Bulgaarse *Sobranje* in Tirnowa om vorst Ferdinand van Saksen-Coburg-Gotha te verkiezen. De unie bleef bestaan, omdat regent en minister-president Sambulow en andere belangrijke ambtenaren in Bulgarije uit Oost-Roemelië afkomstig waren. De unie werd noch door de Verheven Porte noch door de Europese grote mogendheden erkend.

Ferdinand van Saksen-Coburg-Gotha

Ferdinand verbeterde de betrekkingen met Rusland. Na de jong-Turkse revolutie maakte Ferdinand op 5 oktober 1908 Bulgarije inclusief Oost-Roemelië volledig onafhankelijk van Turkije en proclameerde zichzelf tot tsaar van Bulgarije.

Voor Oost-Roemelië is een vlag bekend in de Panslavische kleu-

ren: drie evenhoge banen van rood, wit, blauw.

Afbeelding 3 De oorsprong van deze vlag zou kunnen liggen in de Samaravlag *afbeelding 4*. In de Russisch-Turkse oorlog van 1877-1878 vochten Bulgaarse vrijwilligerseenheden onder een eigen vlag samen met de Russen tegen de Turken. Het dundoek is bekend als de Samara-vlag: drie evenhoge banen rood, wit en blauw met op het midden over alles heen een goudgeel kruis met op het midden de H. Maria met het kind Jezus en op de vier armen zwarte versieringen. Inwoners uit de Russische stad Samara hadden de vlag op 18 mei 1877 in de stad Ploiesti aan de Bulgaarse eenheden geschonken. De vlag was door nonnen vervaardigd.

Op het Plein van de Vereniging in Plovdiv staat een twaalf meter hoog indrukwekkend gedenkteken *afbeelding 5*. Het werd in 1985 gemaakt en stelt een jonge vrouw voor, die de Bulgaarse eenwording verzinnebeeldt. De uitgestrekte vleugels stellen de eenheid van het van 1878 tot 1885 noodgedwongen verdeelde land voor. Vlak in de buurt ligt het Historisch Museum van de stad. Hier werden de provincievergaderingen van Oost-Roemelië gehouden. Acht jaar lang was Plovdiv / Philippopol de hoofdstad van het autonome gebied Oost-Roemelië.

Bronnen:

<http://www.crwflags.com/fotw/flags/bg-erum.html>
http://www.dbnl.org/tekst/_gido_01188501_01/_gid001188501_01_0079.htm
<http://www.retrobibliothek.de/retrobib/seite.html?id=112331>
<http://www.bulgarien-erleben.de/bulgarien,ostrumelien,154.html>
<http://lexikon.meyers.de/wissen/Alexander+I.+%28F%C3%BCrst+von+Bulgarien%29>
www.worldwidebase.com/science/bulgarije.shtm
http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Samara_flag.png
http://www.bnr.bg/RadioBulgaria/Emission_English/Theme_History_And_Religion/Material/bVrtW.htm

Darfoer

Afb. 1

Al sinds het begin van de jaren negentig van de 20ste eeuw verkeert Darfoer min of meer in een staat van anarchie. Darfoer ligt in het westen van Soedan en grenst in het noorden aan Libië, in het westen aan Tsjaad en in het zuidwesten aan de Centraal-Afrikaanse republiek.

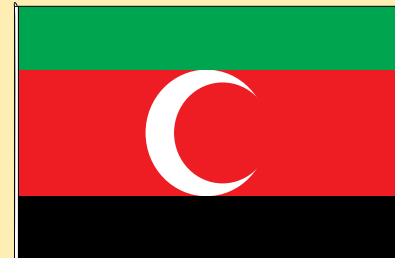
Door Wim Schuurman

De grootste etnische groep zijn de Foer. Zij zijn veelal veeboeren en wonen in het centrale deel. In datzelfde gebied wonen de niet-Arabische Masalit, Berti, Bargoe, Tama en Toenjoer volken. Het zijn allen sedentaire boeren. In het

hoge noorden wat deel uitmaakt van de Libische Sahara wonen kameelnomaden als de niet-Arabische Zaghawa en Bedeyat en de Arabische Mahariya, Irayqat, Mahamiden, en Beni Hoessein. In het oosten en zuiden wonen Arabische veenomaden als de Rezeigat, Habbaniya, Beni Halba, Taaisha en Maaliya. De gemeenschappen hadden te lijden onder jarenlange droogte en wegtrekken van de werkende mannen naar de steden. Volgens de Soedanese regering speelt het conflict zich af tussen de akkerbouwers en de veeboeren. Foerleiders houden vol, dat de ontvolking en daardoor de veranderingen in het landbezit een regeringsstrategie is om de hele bevolkingsamenstelling te wijzigen.

De strijdende partijen in Darfoer zijn het Soedanese leger en steunverlenende militiegroepen, bekend als de Janjaweed.

Deze voeren officieel de Soedanese nationale vlag. *Afb. 1* De oppositie bestaat uit de Soedanese Bevrijdingsbeweging/leger, SLM/A, en Gerechtigheid en gelijkheidsbeweging JEM, een afsplitsing van eerstgenoemde. De SLM/A wordt gesteund door Eritrea en was tot in maart 2003 bekend als Bevrijdingsfront voor Darfoer, DLF. Het streefde in het

Afb. 2

begin naar afscheiding van Soedan, doch wil nu grotere politieke autonomie en een meer gelijke deling van de natuurlijke bronnen. De SLM/A opereert onder een banenvlag van groen, rood en zwart met op de brede rode baan een witte halve maan. *Afb. 2* Merk op dat dezelfde pan-Arabische kleuren worden gebruikt als in de nationale vlag van Soedan. De JEM schijnt steun vanuit Tsjaad te verkrijgen, naar verluud ook van oppositieleider Hassan al-Toerabi. De JEM voert een embleem bestaande uit de silhouet van Soedan beledigd met de nationale vlag waarop op de internetsite een bruine draaiende (!) balansweegschaal met eronder op de zwarte baan van wit de kapitalen JEM in een wit kader. De organisatie omarmt een islamitische ideologie en claimt dat het een nationale beweging is en een nationale agenda heeft.

Vlag voor België: een verkenning

Het Vlaamse dagblad *Het Nieuwsblad* 15 oktober 2010

Aan de kop te oordelen is het feit dat een noorderbuur met een vlag aankomt het grote nieuws.

Op afstand volg ik de politieke ontwikkelingen in België: de krachtmeting tussen Vlaanderen en Wallonië. Duidelijk is dat men afstevent op vergaande staatshervormingen die een (nog) grotere autonomie voor de gewesten zal inhouden.

Door Theun Okkerse

Dit zette mij – als o.m. vlaggen-ontwerper – aan het denken. De vlag van België is gebaseerd op het rijkswapen, het symbool van een onverdeeld land. Als de staatskundige verhoudingen inderdaad gewijzigd worden kan het betekenen dat ook de vlag en het wapen van België onder de loep genomen worden.

Ik heb een nieuwe vlag ontworpen die de nieuwe verhoudingen weergeven (zie illustratie). Als uitgangspunt neem ik niet het rijkswapen maar de vlaggen van de gewesten, zwarte leeuw op geel en rode haan op geel. Beide vlaggen naar banenvlaggen omgezet: Vlaanderen horizontaal geel-zwart-geel en Wallonië verticaal geel-rood-geel. Liggende en staande banen om het verschil in noord en zuid te illustreren, de noordelijke en zuidelijke traditie. Deze twee worden gecombineerd. Het resultaat is een nieuwe vlag die de twee bij elkaar in beeld brengt.

Het rijkswapen verandert niet veel, maar ook hier is het uitgangspunt de gewesten die in de vorm van schildhouders het idee van de federale staat ondersteunen.

Het ontwerp is in oktober 2010 aan de Belgische kranten gestuurd. Ook de eerste ministers van Wallonië en Vlaanderen hebben het ontwerp in hun mailbox aangetroffen.

Veel van de reacties zijn mij vanwege de afstand ontgaan. Een krantenbericht is hiernaast afge-

beeld, reacties op een radio-interview dat ik gaf ken ik niet. Vanzelfsprekend is het belangrijkste nieuws dat een Nederlander de vlag heeft ontworpen.

Enkele reacties (uit Vlaanderen):
 [...] 'Ik weet niet of het nog nodig is, een Belgische vlag' ... 'Je vlag maakt het conflict duidelijk, vind ik.' [...]

[...] 'Ik heb het met aandacht bekeken. Veel succes. Vriendelijke groet.' [...]

Op het internet:

[...] 'Gezien een Antwerpenaar het Nederlands volkslied heeft geschreven, is dit een leuke wederdienst.'

[...] 'Die heeft meer goede hoop dan de Belgen zelf :o'

[...] 'Wat een mottige vlag. Veel liever onze Vlaamse leeuwenvlag met zwarte klauwen en tong op een gele achtergrond.'

[...] 'Dat hij maar een nieuwe vlag bedenkt voor Nederland nu Wilders mee in de regering zit... waar bemoeit hij zich mee.'

[...] 'Ik heb Okkerse's voorstel voor een nieuwe Belgische vlag bekeken maar ik moet toegeven dat België mij eigenlijk heel weinig interesseert. Het land loopt op zijn laatste pootjes.' [...]

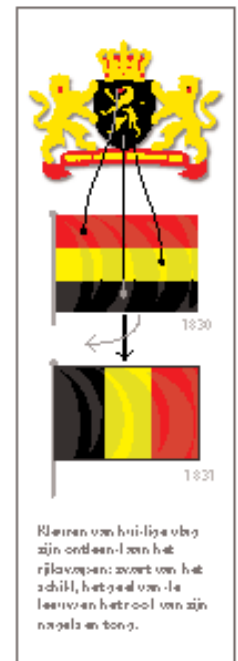
[...] 'Dit concept bevat me zeker. Als men België in één vlag d.m.v. enkele kleuren en lijnen kan weergeven, dan wordt het me duidelijk dat dit land verder kan met een eenvoudiger structuur.' [...]

(Uit Wallonië, reactie van een vlaggenkundige en – met de zelfde strekking – die van een vooraanstaand politicus)
 [...] 'Er is geen voorstel uit Vlaanderen of Wallonië voor het veranderen van de vlag en het wapen van België.' ... 'Ik denk dat uw voorstel het eerste is!' ... 'Waar zijn Brussel en het Duitssprekende deel?' ... 'Maar ik denk dat België

Theun Okkerse |

De Belgische vlag is gebaseerd op het rijkswapen, het symbool van een onverdeeld land. Als de staatskundige verhoudingen gewijzigd worden kan het betekenen dat ook de vlag en het wapen van België onder de loep genomen worden.

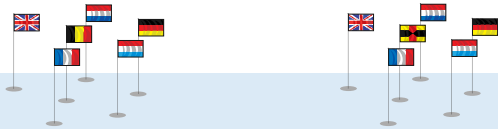
Ik heb een nieuwe vlag ontworpen die de nieuwe verhoudingen weergeven (zie illustratie).

theun.okkerse@planet.nl

altijd de huidige vlag met dezelfde drie kleuren zal hebben!' [...]

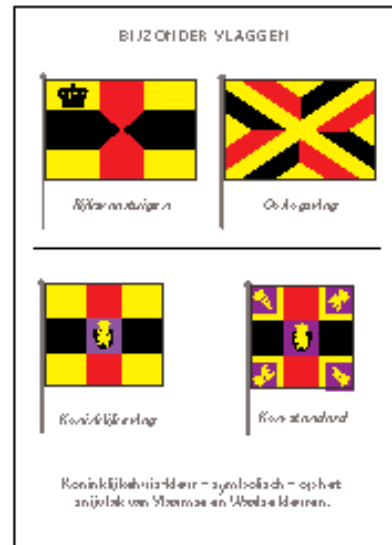
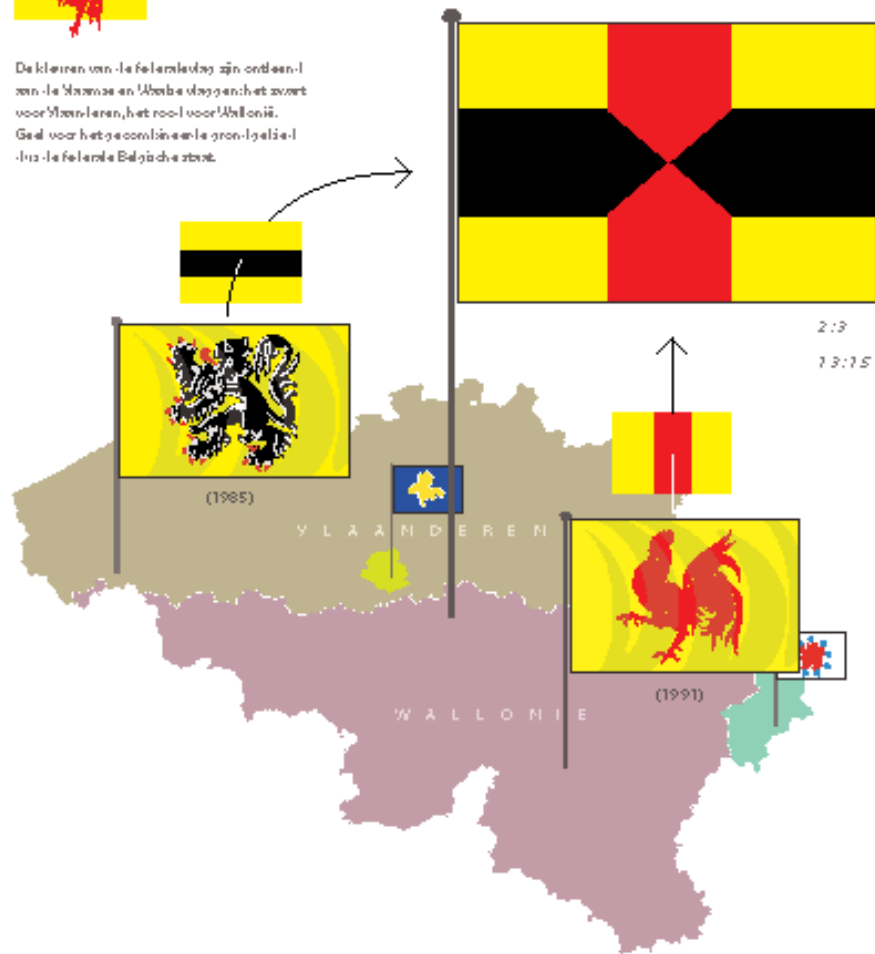
(Uit Brussel)
 [...] 'De vorst heeft er kennis genomen.' (sic.) [...]

Vlag voor (een federaal) België, een verkenning

De kleuren van de federale vlag zijn ontleend aan de Vlaamse en Waalse vlaggen; het zwart voor Vlaanderen, het rood voor Wallonië. Geel voor het gecombineerde grondgebied. Het is de federale Belgische zebra.

©Theun Okkerse 2010 c/o Pictright

A flag for a Federal Belgium, a reconnoitring

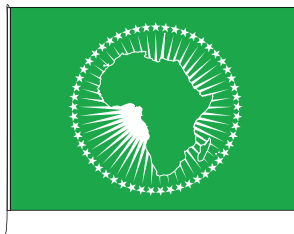
The political situation in Belgium at the moment will probably lead to far-reaching state-reforms. For that reason Theun Okkerse – a

artist and flag-designer – looked for a new flag for the federal country. Today's flag is based on the national coat of arms of a

united Belgium. Okkerse's design, however, is based on the regional flags of Flanders and Wallonia. On a yellow field he places a horizontal black bar and a vertical red bar, northern and

southern tradition. For the coat of arms he suggests a black lion and a red cock as supporters. The design is sent to the Belgian authorities and newspapers.

Nieuwe vlag voor Afrikaanse Unie

De Afrikaanse Unie heeft op 31 januari 2010 tijdens de Vergadering van Staatshoofden in Addis Abeba een nieuwe vlag aangenomen. *Afb. 1* De nieuwe vlag was het resultaat van een uitgeschreven wedstrijd, die een groen doek voorschreef als teken van hoop en sterren om de 53 lidstaten weer te geven. De commissie onder leiding van voorzitter Jean Ping ontving 116 voorstellen, waarvan er vijf werden geselecteerd met het oog op het bewerken van de kleuren van de pan-Afrikaanse vlag.

Door Wim Schuurman

Het nieuwe symbool is een donkergroen dundoek in de verhouding van 2:3 met op het midden van donkergroen het silhouet van het Afrikaanse continent geplaatst op een witte ster van een halve vlaghoogte met 53 stralen. Rond deze compositie een krans van 53 goudgele vijfpuntige sterretjes, zo dat elke witte straal naar een ster wijst. Deze krans heeft een diameter van ongeveer negen zestiende vlaghoogte.

De kleur groen staat zoals voorgeschreven voor hoop, de witte ster staat voor de Unie zelf en de gele sterretjes voor elk van de lidstaten. De stralen geven uitdrukking aan de interactie tussen de

Unie en de leden.

Dit nieuwe symbool mag geslaagd genoemd worden; het heeft een krachtige uitstraling!

De Afrikaanse Unie werd op 9 juli 2002 opgericht in Durban, Zuid-Afrika. De AU is de opvolger van de Organisatie voor Afrikaanse Eenheid. In april 2003 werd een wedstrijd uitgeschreven om eigen symbolen tot stand te brengen, doch in juli 2004 werd duidelijk dat embleem en vlag van de voorganger werden aangehouden. *Afb. 2* Die vlag bestond uit 5 banen groen, goud, wit, goud, groen, in de verhoudingen van 7:3:12:3:7 met midden op de witte baan het

embleem van de OAE.

Het groen stond symbool voor de Afrikaanse hoop op en verlangen naar eenheid. De kleur goud stond voor weelde en een stralende toekomst. Wit vertegenwoordigde de zuiverheid van Afrika's verlangen om echte vrienden over de hele wereld te hebben. Wat het embleem betrof stond de gouden afbeelding van het continent voor eenheid, de groene palmblederen ter weerszijden voor vrede, de smalle groene ring voor hoop en verlangen, de gouden ring voor weelde en stralende toekomst en de kleine overlappende ringen in de basis voor solidariteit en vergoten bloed voor de bevrijding van Afrika.

Bronnen:

<http://www.flagsaustralia.com.au/Newcountryflags.html>
<http://flagspot.net/flags/int-oau.html#2009>
<http://www.african-union.org/root/au/AboutAU/AUSymbols/ausymbols.htm>

Puntland heeft nu officiële symbolen

Op dinsdag 22 december 2009 heeft het parlement van Puntland de vlag als staatsymbool bevestigd. Hiermee toonde het parlement dat de staat ervoor klaar is zijn politieke dimensie als deel van de Somalische federatie te versterken.

Door Wim Schuurman

Puntland heeft eenzijdig zijn bestaan als deelstaat binnen het door twisten verdeelde Somalië op 23 juli 1998 uitgeroepen. Puntland functioneert tegenwoordig feitelijk als een onafhankelijk land, omdat het grondgebied van Somalië rechtens geen duidelijk centraal gezag kent. En met de stap van 22 december heeft de deelstaat nu pas officieel eigen staatsymbolen.

Puntland is het noordoostelijke deel van de vroegere Italiaanse kolonie Italië, dat in 1961 met het

vroegere Brits-Somaliland fuseerde tot de republiek Somalië. De deelstaat kent als centrum Garoowe in de streek Nugaal.

De naam van het gebied is afgeleid van het land van Poent, dat genoemd wordt in reisverslagen uit het oude Egypte.

De grondwet van Puntland stelt dat het regionale bestuur zijn eigen vlag en volkslied zal verkrijgen, als deel van de federale republiek Somalië. Vlag en volkslied werden uitgekozen door een commissie bestaande uit vertegenwoordigers van de overheid en intellectuelen uit Puntland. Dr. Jima'ale, minister van grondwet en federale zaken en voorzitter van genoemde commissie presenteerde gekozen vlag en volkslied aan het parlement. De leden van het parlement keurden vlag en staatsymbool goed, doch wezen het gekozen volkslied af.

De vlag van de deelstaat bestaat uit 3 evenhoge banen lichtblauw, wit en groen met op het midden van de lichtblauwe baan een witte vijfpuntige ster. De blauwe baan met de witte ster verwijst naar de vlag van de republiek Somalië, waar Puntland deel van uitmaakt. De witte baan staat voor vrede en stabiliteit van de regio. De groene baan verwijst naar de natuurlijke rijkdom van

de staat Puntland.

Het staatsymbool toont een wapenschild dat bepaald is van groen, wit en blauw; op de blauwe een witte ster. Het schild gedekt met een gouden kroon met vijf bladen en gehouden door twee sunaari in bruin (paarden). Onder het schild twee rode gekruiste speren waar een gouden lint over gelegd is, alsmede twee groene gekruiste takken. De paarden staan op de speren. Er circuleert ook een afbeelding met een trom toegevoegd op de witte paal.

Van Puntland waren 3 officiële varianten bekend. Alle waren vlaggen met 3 hoogtebanen, alle droegen de witte ster en de kleur groen.

Bron:

[Flagsforum 24 december 2009](http://en.wikipedia.org/wiki/Puntland)
<http://en.wikipedia.org/wiki/Puntland>
 Zie voor voorstellen voor een Puntlandvlag:
<http://allidamaale.com/July/FikradaCalanka.htm> en
<http://yusufcawad.blogspot.com/2009/07/waa-calanka-dowlada-puntland-puntland.html> met links.
 Zie voor de officiële varianten [Flagmaster 130](#), bladzijde 7.

Vexillology summaries

p 4
Regional Emblems on new French number plates

From April 2009 new cars in France will have a different style of number plate. The plate will show, alongside the Department number, the logo of the Region in which the Department is located. In this article you will find a short description of each of the 22 French Regions.

p 9
New Caledonia

In July 2010 the French premier, François Fillon, affirmed the legitimacy of both the French and Kanak flags. This is a step towards the autonomy and independence of the island group which will be decided by a referendum to be held between 2014 and 2018. The blue-red-green flag with a yellow sun and black ridge-beam spire, is the flag of Kanak people striving for independence, the FLNKS.

p 9
French Guiana

In January 2010 the French overseas Department of French Guiana adopted its own flag. The design was established in 1967 as the flag of the Guianese Workers' Union. This flag will fly alongside the National (French) flag and the European Flag.

p 12
This article was inserted at the last moment. We regret it was not possible to place a summary.

p 13
Darfur

For the past 20 years conflict has prevailed between the Sudanese government and Darfur situated in the Northwest of Sudan. The Sudanese Liberation Movement/Army (SLM/A) and the Darfur Liberation Front (DLF) are fighting for greater autonomy. The SLMA has its own flag bearing the Pan-Arabic colours.

p 14
New Flag for the African Union

In July 2002 the Organisation of African Unity (OAU) was abolished and replaced by the African Union. Although a new flag was considered in the following year, the old OAU flag was still retained. However, in January 2010 a new flag was adopted for the African Union. This flag – a result of a competition – is green featuring the outline of Africa with a white sun radiating 53 rays pointing to a star representing each of the 53 states that make up the membership of the African Union.

p 14
Puntland now has official symbols

Puntland is an area of the by internal wars divided Somalia. In 1998 Puntland declared itself an autonomous state and now functions as an independent country. In 2009 it adopted a National Flag and Arms featuring the light blue and white colours of Somalia with the addition of green which represents the fertility of the land.

Nieuwe vlag Myanmar

In 2007 werd een voorstel voor een nieuwe vlag voor Myanmar bekend gemaakt. In 2008 werd deze geel-groen-rode vlag met witte ster officieel aangenomen en de vlag zou in gebruik gesteld worden bij de eerste zitting van het dan gekozen nieuwe parlement in 2010. Zie hiervoor *Vlag!* nr. 2, pag. 16. Ondertussen is de vlag aangenomen op 21 oktober 2010.

